

No.

23 Nisan 1967

Devlet Operasında galası yapılan başarılı bir eser

Firago'nun Düğünü

Sahnemizde en çok gör-
düğümüz operalardan bi-
risi de, Wolfgang Amade-
us Mozart'ın Figaro'nun
Düğünüdür. 15 Nisan cu-
mrtesi akşamı yapılan
son galası, her yönden
parlak bir gösteri oldu.

Georg Reinhardt'ın mi-
zansenine uyarak operav-
sahneye uygulayan Sü-
leyman Güler, işini ba-
şarmış. Paul Walter'in
dekorlarıyla Ursula Wal-
ter Amann'ın kostümleri
göz okşayıcı durumda.
Çağın özelliklerini ince-
likleriyle veriyor.

Karl Oehning'in Koro-
yu titizlikle çalıştırdığı,
her sahneye çıkışların
da belli oluyordu. Özellikle
le Kadınlar Korosu rol
almaktadır bu operada.

Orkestra ile şef Prof.
Gottthold Efraim Lessing
Mozart Müziğinin tadını
duymalarını sağladılar ha-
çasına. Bir kaç teneke
çalıcı bağırtısı, yaylı çal-
gılar tökezlemesi, hiç sa-
yılacak şeylerdi. İki kez
de, sahne ile orkestranın
ilişkisi kesilir gibi oldu a-
ma, Lessing'in cubuğu
sarsıntıyı uzatmadı. Bu-
da, orkestradan çok, sah-
nedekilerin suçu vardı.
Hele solistlerin... Bunla-
rı da pek önemsememek
istemiyorum. Çünkü Moz-
art operası demek, salt
müzik demektir. Bunu
da, tüm sanatçılar iyi-
nin üstüne çıkarabildikle-
ri için, hoşgörülükten
uzaklaşmak yersiz bir
davranış olur.

Solistlerin Sağlam Tu-
tumları...

Evet, sözcüğün tam an-
lamıyla, Figaro'nun Dü-
ğünü operasının gala ov-
namsında, tüm solistle-
rin sağlam bir tutumu
vardı. Ne söylediklerin,
nasıl müzik yaptıklarını
biliyorlardı. O kadar ki,
partülerindeki bu aşırı
güvenleriyle kendini gev-
şetip, hiç te beklenme-
dik zamanlarda sürçenler
eksik değildi.

Ben, bu türden güven
içinde en sağlam kalabi-
leceğini umduğum Nevin
Pere'nin versiz hevecanı-
na ve telasına şaşıtm. Ge-
niş etekli kadın giysisi t-
çin gerekli kasnağı takar-
ken ve alabildiğine cive-
lekleşirken, hevecana ka-
pılmasının nedenini çö-
zemedim. Çünkü, müzik
te bile veterince dengeli

Sadi GÜNEL

di. Nevin'in sahne deney-
leri ve tutumu önemsen-
diği için, bu küçük sarsın-
tıyı hoş göremedim. Chera-
bino ona çok yaraşan
bir roldür.

Operanın ağır yüklerin-
den birini tanmasına kar-
şın, Susanna rolündeki
Müfide Özgüç, hem ıslıl
ıslıl sesi, hem de ölçülü
oyunuyla bir kez daha be-
ğenimizi kazandı hakça-
sına. Son yılların favori-
si olma gücünü yitirme-
veceğe benzer. Sürekli ol-
maşını dilerim.

Figaro olan Ayhan Ba-
ran'a, övgüden başka ne
yakıştırılabilir Onu ver-
meye hiç birimizin dili
varmaz ama, açık seçik
puslandırıldığı iki yüksek
sesi de sezmemeziğten
gelemeyiz. Altına takılan
kulp gibi bir şey bu. Ne
de olsa değerine vakıfım
yor.

Kont Almaviva'nın se-
vimli Özcan Sevgen'i, u-
mulan ve istenen her şe-
yi verdi, gerek sesiyle,
gerek oyunu.

bahat Tekebaş, gerçekten
Kontens Almavivada Sa-
parlak sesliydi. Onun da
gecemeyeceğim. Bu ope-
diksiyonunu kinamadan
rada çokça geçen Reci-
tatiflerde de bu bulanık-
lığı sezdik. Oysaki, bu
tüm konuşmalar övgüye
değer nitelikteydi gala
gecesi.

Necdet Biber'in Marcel
İna'sı, Edip Aktuganın
Basifiosu çok oturmuş
rollerdeki kişiliklerine ve
seslerine. Ama İhsan Şe-
nolun Bartolo'su, tüm ö-
vunda, tedirgin eden bir
ses yetersizliğiyle geçti.

Mevsim sonuna yakla-
şırken, Devlet Operası-
nın dağarcığındaki ovunla-
rı yeniden sahneye çıkar-
masından yükstinenler
bulunabilir ama, böylesi
tadı tuzu yerinde müzik
le sunulan her operayı,
bir kaç kez üstüste gör-
mek bile gerçek operase-
verleri sevindirir kanısın
davım.

Bence Figaro'nun Dü-
ğünü operası, bu son ga-
lasında, her şeyden önce
bir Müzik Başarısı sayı-
lacak düzeve ulaşmıştır.

Figaronun Düğünü operasının bir sahnesinde Ayhan Baran ve Müfide Özgüç.